

Barbu, Violeta (Bukarest, Román Akadémia „Nicolae Iorga” Történettudományi Intézete):
Mirtusz és babér. Bethlen Gábor és Brandenburgi Katalin lakodalma

Abban a században, melyet Tocqueville „l’age d’or des princes”, a hercegek aranykorának nevezett, az államérdekből kötött és politikai szövetségként felfogható érdekházasságok kétféleképpen is értelmezhetőek: egyfelől belpolitikai téren, mint nyilvános előadások, másfelől külpolitikai téren, mint politikai események, valamint az európai közélet megnyilvánulásai. Jelen tanulmány azt kutatja, hogy egy olyan nyilvános esemény, mint amilyen Bethlen Gábor és Brandenburgi Katalin esküvője volt, hogyan épül fel egyfelől a fejedelem, másfelől a korabeli szemtanúk által. A ceremonális mozzanatok lebontása és azok szemiotikai értelmezése, valamint a különféle beszédek: krónikák, „avvisik”, retorikai mondanivalója révén a tanulmány azt kutatja, hogy miként válik a házasság a fejedelem és társadalom, valamint az Állam és család közötti szövetség meghatározó elemévé. Ebben a megközelítésben olyan elemekre bukkanhatunk, mint amelyeket Michel Foucault „lelkipásztori hatalomnak” nevez, de megtalálhatóak a politikai ideológia csírái is, mely pont ennek a századnak a sajátossága és melyet Bethlen az államról alkotott elképzelésében fejlesztett ki. Sőt, a nyugati nyomtatványokban bemutatott esemény az erdélyi fejedelem helyét tükrözi az európai nagycsaládon belül: a Nyugat és az egzotikus Kelet találkozásánál.